

RvA 15 en 16/2014
RvT 2006/29K en 2012/55308K
Uitspraak: 8 mei 2015

RAAD VAN APPEL

uitspraak in de zaken van:

de naamloze vennootschap **RECTOUR CORPORATION N.V.**,
gevestigd in Curaçao,
oorspronkelijk klaagster,
thans appellante en geïntimeerde,
gemachtigde: mr. ing. J.B.S. Loth,

en

de rechtspersoon naar vreemd recht **WILSHIRE ADVISORS LTD.**,
gevestigd te Tortola, BVI,
oorspronkelijk klaagster,
thans appellante en geïntimeerde,
gemachtigde: mr. ing. J.B.S. Loth,

tegen

mr. drs. R.E. BLAAUW,
wonende en kantoor houdende te Curaçao,
oorspronkelijk verweerder,
thans geïntimeerde en appellant.

Partijen worden hierna Rectour, Wilshire en mr. Blaauw genoemd.

Verloop van de procedure

Bij brief van 16 augustus 2006 heeft Rectour een klacht tegen mr. Blaauw ingediend. Bij brief van 16 april 2012 heeft ook Wilshire een klacht tegen mr. Blaauw ingediend. Bij beslissing van 24 oktober 2014 heeft de Raad van Toezicht de klacht van Rectour gegrond verklaard en mr. Blaauw ter zake een straf opgelegd van schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de duur van tien dagen, en de klacht van Wilshire ongegrond verklaard. Bij op 12 november 2014 ingediend verzoekschrift zijn zowel Rectour als Wilshire in beroep gekomen. Bij op 14 november 2014 per fax en op 17 november 2014 ter griffie ingediend appelschrift is mr. Blaauw op zijn beurt in hoger beroep gekomen. Op 13 februari 2015 heeft mr. Blaauw in beide zaken een verweerschrift ingediend. Vervolgens hebben Rectour en Wilshire in beide zaken een akte overgelegd. De beroepen zijn behandeld ter zitting van de Raad van Appel van 9 april 2015. Daar hebben mr. Blaauw en mr. Loth het woord gevoerd, mr. Blaauw overeenkomstig de overgelegde pleitnotities. Beslissing is aangezegd tegen heden.

Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Partijen zijn tijdig en op de juiste wijze in beroep gekomen, zodat zij daarin ontvankelijk zijn.

Beoordeling

1. De Raad van Appel is uitgegaan van de volgende feiten:

a. Wilshire is sinds 27 oktober 2000 eigenaar van het terrein met daarop gelegen opstallen te Curaçao, waar het bordeel Campo Alegre is gevestigd. Zij verhuurt het complex/de exploitatie aan Rectour, waartoe op 24 december 2002 een 'huur- en hotel operator contract' is getekend, dat op 3 juni 2006 is aangepast. Eveneens op 3 juni 2006 heeft Wilshire zich schriftelijk ermee akkoord verklaard dat 'de betalingen van Rectour aan derden ten behoeve van en/of voor rekening van een van de investeerders in Campo Alegre Resort, welke uitkeringen verband houden met betalingsverplichtingen etc. van bedoelde investeerder' in mindering zullen worden gebracht op de maandelijks verschuldigde huurprijs. Daarbij gold dat 'ten aanzien van de hoegrootheid van deze geldsbedragen de maandverslagen opgemaakt door de administratie van Rectour uitsluitend zullen geven.'

b. Over de vraag wie de gerechtigde is tot de opbrengsten van de onderneming Campo Alegre is jarenlang geprocedeerd, onder meer tussen (de erven van) de in 2009 geliquideerde Giovanni van Ierland, een nazaat van de oprichter, en diens zakenpartner en zaakwaarnemer L.J. Franklin, die in 2005 ruzie kregen. Mr. Blaauw heeft daarbij (de erven) Van Ierland bijgestaan.

c. Op 14 en 23 juni 2006 zijn in opdracht van de echtgenote van Van Ierland, Raquel van Ierland-Maduro, drie bedragen van in totaal NAf 335.236,68 – alle op dat moment op die rekening aanwezig gelden - overgeboekt van de rekening van Rectour bij de Girobank naar de rekening van het kantoor van mr. Blaauw bij die bank. Op 20 juni en 10 juli 2006 zijn de gelden overgeboekt naar de derdengeldenrekening van het kantoor van mr. Blaauw. Van Ierland-Maduro was op 26 januari 2006 bij het handelsregister uitgeschreven als directeur van Rectour, maar werd op 6 februari 2006 nog gemachtigd om te tekenen op de rekening van Rectour bij de Girobank. Zij heeft op 14 november 2012 schriftelijk verklaard dat de in juni 2006 overgemaakte gelden door haar uiteindelijk zijn besteed aan betaling van schulden.

2. Rectour klaagt erover dat mr. Blaauw in juni 2006 heeft toegestaan dat gelden van Rectour frauduleus werden overgemaakt naar de rekening van zijn kantoor en vervolgens heeft geweigerd gevolg te geven aan het verzoek van Rectour om die gelden terug te storten. Wilshire klaagt erover dat mr. Blaauw jarenlang in meerdere procedures onbevoegd is opgetreden als haar raadsman, terwijl bij uitspraak van 20 juli 2011 van het

Eastern Caribbean Supreme Court in the High Court of Justice Virgin Islands is bepaald dat Van Ierland-Maduro geen directeur van Wilshire is en Franklin ten onrechte als zodanig is ontslagen. Wilshire klaagt er verder over dat mr. Blaauw onbevoegd gelden van haar bankrekening in Liechtenstein heeft opgenomen, of laten opnemen, en dat mr. Blaauw in een civiele procedure een document heeft overgelegd waarvan hij wist dat het was gestolen.

3. Mr. Blaauw heeft aangevoerd dat Rectour en Wilshire niet zijn benadeeld, zodat ze geen belang hebben bij hun klachten en daarin niet-ontvankelijk moeten worden verklaard. Dat verweer wordt verworpen. Rectour en Wilshire hebben beide gesteld dat zij zijn benadeeld. Nu die stellingen niet op voorhand aantoonbaar onjuist zijn, is dat voldoende om hen ontvankelijk te achten.

4. Mr. Blaauw heeft verder aangevoerd dat klagers niet-ontvankelijk zijn, omdat de klacht van Rectour uit 2006 niet binnen een redelijke termijn is behandeld en de klacht van Wilshire in 2012, zes jaar na de gedraging waarover wordt geklaagd, veel te laat is ingediend. Ook dat verweer gaat niet op. De behandeling van de klacht van Rectour is immers op verzoek van nu eens de ene dan weer de andere partij aangehouden, omdat de uitslag van de bodemprocedure van belang werd geacht voor de uitkomst. Wilshire kon pas een klacht indienen nadat in rechte was vastgesteld dat Franklin directeur was. Dat de desbetreffende achterliggers van Wilshire ook zelf een klacht hadden kunnen indienen maakt dat niet anders.

5. Bij de verdere beoordeling wordt voorop gesteld dat de klachten zijn ingediend tegen de advocaat van de wederpartij van Rectour en Wilshire en dat daarbij geldt dat de advocaat van de wederpartij een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze die hem goedgeeft. Bij de beoordeling is verder van belang dat bij de machtsstrijd rond Campo Alegre lieden betrokken zijn (geweest) die jarenlang hebben vastgezeten wegens het witwassen van (drugs-)gelden en een geheel eigen wijze hadden van zakendoen en boekhouden. Zo functioneerde Van Ierland-Maduro tijdens de detentie van Van Ierland als directeur van Campo Alegre, later Rectour, waarbij zij haar instructies uit de gevangenis kreeg. Daarbij deed zij jarenlang betalingen aan derden ten laste van eerst Campo Alegre en later Rectour, die volgens de hiervoor onder 1a. aangehaalde afspraak werden verrekend met de door Rectour aan Wilshire verschuldigde huur. Een en ander werd in de maandverslagen van Rectour verwerkt.

6. Ook de drie overboekingen naar de rekening van het kantoor van mr. Blaauw, waarop de klacht van Rectour betrekking heeft, zijn aldus door de administratie van Rectour verwerkt, zodat zij tot de gebruikelijke, zij het wonderlijke, gang van zaken kunnen worden gerekend. In aanmerking genomen dat Van Ierland-Maduro ten tijde van die overboekingen bevoegd was over de bankrekening van Rectour te beschikken, dat zij weliswaar in januari 2006 was uitgeschreven als directeur, maar dat er geen notulen zijn van een algemene vergadering van aandeelhouders waarin zij rechtsgeldig is ontslagen, laat staan nadat zij daarop was gehoord, dat Rectour ook niet aannemelijk heeft kunnen maken dat een dergelijke vergadering heeft plaatsgevonden, en dat de gelden vrijwel

direct zijn overgeboekt naar de derdengeldenrekening van het kantoor, valt mr. Blaauw ter zake geen verwijt te maken. Waar de gelden uiteindelijk aan zijn besteed is iets tussen hem en zijn cliënte, die daarover klaarblijkelijk geen klachten heeft. Mr. Blaauw kan niet worden gehouden daarover mededelingen te doen aan derden. Daar komt bij dat de klacht van Rectour een hoog pot-verwijt-de-ketel-gehalte heeft en de indruk wekt van voortzetting van de machtsstrijd met andere middelen. Al met al is geen sprake van klachtwaardig handelen, zodat de klacht ongegrond moet worden verklaard. In zoverre kan de uitspraak van de Raad van Toezicht dan ook niet in stand blijven

7. Ook de klacht van Wilshire is ongegrond. Wilshire heeft niet duidelijk kunnen maken waarom mr. Blaauw in 2006 niet redelijkerwijs ervan mocht uitgaan dat Van Ierland de eigenaar was van Wilshire en dat Van Ierland-Maduro per 21 september 2006 rechtsgeldig is benoemd tot directeur van Wilshire. Hij mocht in de jaren daarna dan ook menen dat hij bevoegd was namens Wilshire op te treden. Dat wordt achteraf niet anders door de beslissing van de rechter in de British Virgin Islands van 20 juli 2011, te minder nu die uitspraak tot stand is gekomen, nadat de erven Van Ierland daar wegens geldgebrek niet langer verweer hadden gevoerd. Wilshire heeft verder op geen enkele wijze aannemelijk kunnen maken dat mr. Blaauw gelden van haar bankrekening in Liechtenstein heeft gehaald of laten halen, noch dat mr. Blaauw zich in een civiele procedure heeft bediend van een document waarvan hij wist dat dit gestolen was. De uitspraak van de Raad van Toezicht over de klacht van Wilshire zal dan ook worden bevestigd.

BESLISSING:

De Raad van Appel:

- vernietigt de op 24 oktober 2014 tussen partijen gegeven beslissing van de Raad van Toezicht, doch alleen voor zover de klacht van Rectour daarbij gegrond werd verklaard en aan mr. Blaauw een straf werd opgelegd,

en in zoverre opnieuw beslissende:

- verklaart de klacht van Rectour ongegrond;

- bevestigt die beslissing voor het overige.

Deze beslissing is gegeven door mr. A.J. Beukenhorst, voorzitter, en mrs. P.E.A.L.M. van de Laarschot en K. Frielink, leden van de Raad van Appel, en in het openbaar uitgesproken op Curaçao op 8 mei 2015, in tegenwoordigheid van de griffier.

